

ISKAGE-missionsfonden

Mckenna Clarke

Baseret på en virkelig hændelse

»Jesus sagde til ham: »Vogt mine får« (Joh 21:17).

Jared gik hjem fra kirke i det varme solskinsvejr sammen med mor og far. Han tænkte over lektionen i Primary. Eftersom Jared ikke hørte så godt, måtte han se godt på de billeder, læreren viste, og de ord, hun skrev på tavlen.

Den dag havde de lært, at Jesus havde bedt disciplene om at være missionærer. Jared tænkte på, hvordan han ville kunne forkynde evangeliet, sådan som Jesus havde bedt om. Han vidste, at han ikke

kunne tage på mission endnu. Så fik han en god idé. Måske kunne han begynde at spare sammen til den.

Da Jared kom hjem, løb han lige forbi Umber, hans ged, og ind i huset. Han fandt en plastikbøtte og skar forsigtigt et hul i toppen. Han skrev »Missionsfond« på siden. Så gik han op på sit værelse og fandt sine penge under sengen. En for en puttede han mønterne i. Men alle hans mønter kunne knap nok dække bunden af bøtten. Hvordan kunne han tjene nogle flere penge?

Jared tænkte og tænkte. Han kiggede ud af vinduet på det klare solskin. Det var så varmt på Filippinerne. Jared og hans venner spiste kokosis næsten hver dag efter skole. »Aha,« tænkte han. Han kunne lave is og sælge den til folk, der ville køles ned.

Jared løb ud for at finde mor. »Kan du vise mig, hvordan man laver is?« Jared brugte tegnsprog. Det er et sprog, hvor man taler med sine hænder. Mor smilede og nikkede.

Næste dag tog Jared og mor hen til det store marked og købte alle de varer, de skulle bruge. Da de kom hjem, fandt Jared en stor skål og rørte kokosmælk, kondenseret mælk, vanilje og kokosstykker sammen. Mor og Jared brugte en tragt til at hælde blandingen i små poser. Så lagde de alle poserne i fryseren. »Godt arbejde!« sagde mor på tegnsprog.

Det tog lang tid for isen at fryse. Men næste dag efter skole var den allerede klar! Jared kravlede op på en stol og tog den hvide køletaske, der stod på køleskabet.

Han lagde nogle håndklæder i bunden og lagde isene ovenpå. Han kunne ikke vente med at sælge dem.

Jared løb ud på den støvede gade. Hans venner legede med hjemmelavede drager og kastede deres klipklapper i en dåse for at vælte den.

På den anden side af vejen stillede han et bord med et skilt, hvor der stod: »Is, 5 pesos.« Hans ven, Jhonell, løb over og pegede på køletasken. Han gav Jared 5 pesos, og Jared gav ham en is. De lavede highfive.

Snart efter kom flere af Jareds venner også for at købe is. Da mor nogle timer senere kaldte Jared ind til aftensmad, var der kun nogle få is tilbage.

Jared tog den næsten tomme køletaske og mønterne. I en af sine lommer lagde han nogle mønter til tiende. I den anden lagde han de andre mønter. Han glædede sig til at se sin missionsfond blive fyldt op.

Derhjemme puttede han sine missionsmønter ned til de andre i bøtten. Der var stadig meget god plads. Men Jared følte sig varm indeni, da han tænkte på at tjene på mission en dag. Han besluttede sig for, at han ville sælge is hver dag, til bøtten var fuld. Det føltes så rart at tjene penge, så han kunne blive missionær, som Jesus havde bedt ham om. ●

Forfatteren har tjent som missionær i Filippinerne og bor nu i Virginia i USA.

